

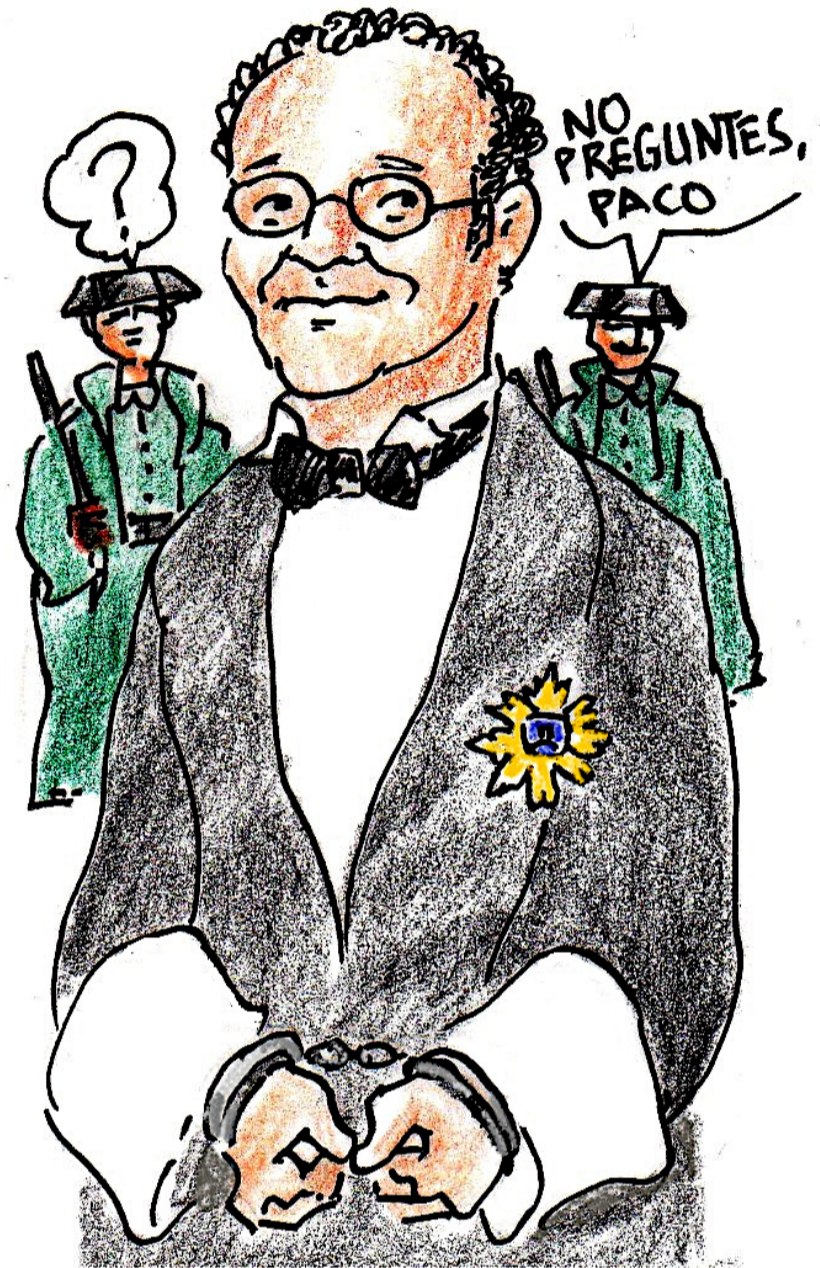
CONTEXT

SOSPITOSOS HABITUALS Tribunal Suprem versus Fiscal General

El món es repeteix i nosaltres també. No fa pas massa, parlàvem de la guerra fratricida oberta entre els jutges espanyols. Situació dramàtica pel país però molt clarificadora de la marca Espanya, del valor moral dels seus líders i de la noblesa de la que tant presumim. Fins a temps relativament actuals, algunes institucions espanyoles havien aconseguit mantenir (a base de silenci forçat) aquesta falsa aureola, des de la monarquia fins a l'església passant per l'exercit, la justícia i potser alguna altra entitat com el Reial Madrid mantenien un mínim crèdit o credibilitat entre la massa. Tot s'ha fet miques en quatre dies.

El rei fa de Borbó, l'església viola, l'exercit fa el que pot, el Madrid es despendola i la justícia es converteix en una manada de prevaricadors a favor només del seu bàndol. Alguns podrien pensar que coneguts tants fracassos seria el moment de fer neteja però sembla que els responsables enlloc de fer penitència han aprofitat la veda per llençar-se al coll de l'enemic sense les restriccions que la diplomàcia els imposava. L'espectacle és lamentable.

La caverna jurídica del Tribunal Suprem mai no ha paït l'elecció de García Ortiz com a Fiscal General. Li retreuen la seva ideologia propra al socialisme i en conseqüència parcialitat. Tenen raó. García carrega més a l'esquerra. Però i el Tribunal Suprem? No és parcial? No està tan escorada a la dreta que està a punt de fer aigües?

Per primera vegada a la història espanyola, el Tribunal Suprem ordena investigat el Fiscal General i ho ha fet a la brava, enviant a la Guàrdia Civil al seu despatx, ordenant-ne l'escorcoll i acusant-lo de revelació de secrets. A nivell judicial, és una declaració de guerra formal, amb tallada de cinta i canonada inaugural. A nivell social, una mostra més del posicionament polític de la justícia. Caldria recordar que l'emprenyada del Tribunal neix de la defensa aferrissada que fan de la parella de la Sra. Ayuso. Una mica parcial també, oi?

Per llargues que siguin les togues, no poden amagar el barroer sarau que les excel·lentíssimes senyories viuen emparats per sales folrades de caoba. Un xafarranxo de testosterona molt lluny de la serenitat i l'equilibri que la imatge de la justícia vol donar. Als jutjats espanyols dispara el més ràpid.

